

Inskrift (efter Bureus):

biarn auk suin litu rasa . . . st fap̃ur sin auk afti · sihtirf broþur sin

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Biorn ok Svæinn letu ræisa . . . [-fa]st, faður sinn, ok æftir Sigdiarf, broður sinn.

»Björn och Sven läto resa . . . -fast, sin fader, och efter Sigdjärv, sin broder.»

Till läsningen: Efter 17—20 **rasa** anmärker Bureus: »hic desunt quædam quæ sub terrâ latitant». — F a 5 har (liksom kopparsticket) 34 i, skiljetecken + efter 27 r och × efter 30 n och 37 i.

Namnet *Sigdiarf* är icke vanligt, men finnes dock några gånger belagt i runinskrifter: L 116 Västerby, Läby sn, L 191 Vaksala kyrka, L 199 Bolsta, Vaksala sn, L 231 Hånesta, Lena sn, L 248 Björklinge kyrka, L 1551 Över Grans kyrka; L 1074 Berga, Njurunda sn, Medelpad. Ett par belägg finnas i medeltida källor. Om namn på *-diarf* se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 99.

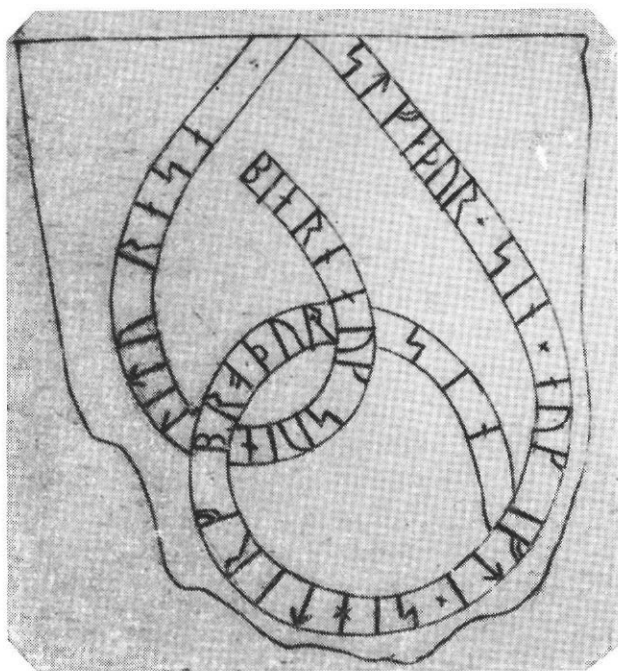

Fig. 96. U 109. Bisslinge, Eds sn.
Efter kopparstick av Bureus.

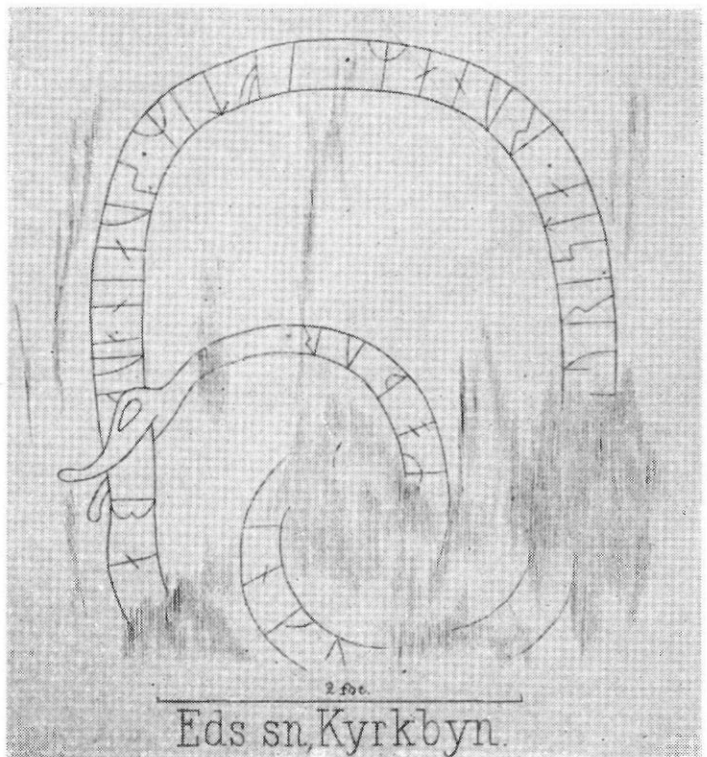

Fig. 97. U 111. Ed, Hjältarängen, Eds sn.
Efter D 2: 45.

110. Bisslinge, Eds sn.

Pl. 69.

Sommaren 1939 omtalade fru Tora Nordström-Bonnier vid mitt besök på Bisslinge, att det fanns ett litet stycke av en runsten i en terrassmur i trädgården. Fragmentet var av grå granit, 0,43 × 0,30 m.

Det förefaller icke alldeles uteslutet, ehuru föga sannolikt, att fragmentet kan ha hört samman med den av Bureus avbildade runstenen (U 109).

Inskrift:

. . . - tan × ift . . .

5

. . . [s]tæin æft[iR] . . .

»...sten efter...»